

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 214.

Anden Session.

72de Møde.

Mandagen den 3die Februar.

(Forts.)

Kirck (fortsat): Det vil altsaa saaledes nærmest berøe paa den numeriske Styrke, der vil være at erholde til Borgervæbningen, hvorvidt en Beslutning med Sikkerhed vil kunne tages, om der skal være eet eller to Corpser, som det er blevet anført. Det er vistnok saa, at, naar Infantericorpset havde en tilstrækkelig Styrke, naar man kunde gjøre Regning paa en 3 a 4,000 Mand og et ligesaa stort Antal Artillerie, saa kunde Væbningen paa denne Maade deles; men det har viist sig, at den Styrke, man har antaget turde være tilstede, kun skulde være 3,000 Mand, og, naar deraf skulde overgaae det halve Antal til Infanteriet, og det andet halve til Artilleriet, ville Corpserne vistnok aldeles ikke i og for sig svare til den Hensigt, man nu har for Øie. Udvalget har derfor troet, at, om end Styrken blev betydeligt større, end den hidtil har været, vilde det dog i alle Tilfælde være det Rigtigste, at holde sig til eet Corps, nemlig til Artilleriet, som det fornemste Baaben, der skulde betjenes til Byens Forsvar, og dernæst ved Siden deraf den allernødvendigste Dvælselse i Infanteriets Baaben. Vi have ogsaa troet, ved at holde fast ved denne Anskuelse, at de mange ubehagelige Forhold, der — som det af den ærede Ordfører allerede er nævnt — kunne opstaae nu og da imellem Fattige og Rige, nemlig at man — som hidtil har været Tilfældet — har meent, at den fattigere Deel gik over til Artilleriet, og den rigere Deel af Befolkningen til Infanteriet, — at alt Sligt vilde forsvinde, og at en bedre Aand vilde komme tilstede. Hvad der er passeret i Fortiden med Hensyn til Kjøbenhavns Forsvar, er det vistnok be-

hageligt at kalde tilbage i sin Erindring; men vi kunne deraf aldeles ingen Slutning drage om, hvorledes det nu, hvis Byen skulde blive angreben, vilde stille sig. Der er jo indført ganske andre Regler at føre Krig efter, og vi have dog — idetmindste i al den Tid, jeg minde — været temmelig visse paa, at Byen, skjøndt den har temmelig høje Volde, ikke fra Landsiden vil kunne forsvares, ligesom vi have været Vidne til, siden Flaadens Styrke blev indskrænket, at man fra Søssiden ikke har kunnet forhindre Landgangen. Det vilde derfor være aldeles u hensigtsmæssigt — forekommer det idetmindste Udvalget — at etablere to Slags Corpser, hvoraf det ene kun skulde tjene til at gjøre Manøvrer, uden videre at kunne være til nogen Gavn; thi det maa jo være indlysende, at, saalænge Forterne i længere Frastand fra Byen ikke ere tilstede, vil Byen ikke fra Landsiden kunne holdes.

Dreschow: Dersom jeg kunde antage, at den nærværende Lov efter Udkastet vilde gaae igjennem, saa maatte jeg med den høitærede Justitsminister maaskee ansee det for tvivlsomt, om man ikke maatte afsvige fra Udkastets Bestemmelser om, at Borgervæbningen bør bestaae af baade Infanterie og Artillerie. Men, da jeg har det Haab, for Sagens Skyld, at denne Lov ikke vil gaae igjennem, men at man derimod til en anden Tid, naar Armeens Organisation foreligger til Afgjørelse, og er afgjort, vil komme til et Resultat, som viser, hvorledes Borgervæbningen vil kunne organiseres, og at dette da vil stee paa en saadan Maade, at en tilstrækkelig Styrke vil existere til at danne baade et Infantericorps og Artillericorps, saa maa jeg henholde mig til, hvad Lovudkastet derom bestemmer. Af den høitagtede Krigsminister er der anført saa vægtige Grunde for Nødvendigheden af, at der